

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 342/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Весне Поповић и Божидача Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Блажа и Ненад Менковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, и ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3995/19 од 04.09.2019. године, на седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3995/19 од 04.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3995/19 од 04.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2396/18 од 24.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено према туженима да су тужени пресецањем парцеле тужиоца кп.бр. ... у лн.бр. ... КО ... извршили заузеће тужиочеве парцеле у мерама и границама ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом другим изреке, утврђено је право својине у корист тужене РС на делу наведене катастарске парцеле у мерама и границама ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име заузећа дела кат. парцеле у површини од 100 м² плате износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове поступка у износу од 81.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доцње до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3995/19 од 04.09.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд, је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 29.05.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић